



• Regisseuse Tineke Roeffen

...geen toontjes.

„Hamelen”, de gelukkig uitgevallen jeugdserie



• Speelfragment uit „Kunt u me de weg naar Hamelen vertellen, meneer?” met Jules Croiset, Rob de Nijs, Ab Hofstee en Henk van Ulsen (v.l.n.r.).
Foto's Stef Breukel.

Enkele uren meelopen tijdens de opnamen van drie afleveringen van de serie „Kunt u me de weg naar Hamelen vertellen, meneer?” is een uitermate plezierige bezigheid. Op de vloer wordt niet alleen vakkundig, maar ook in een zeer ontspannen sfeer gewerkt door een ieder die iets met de serie van doen heeft. Acteurs op non actief kijken naar de prestaties van collega's op de vloer via de in Studio 3 van het NOS-complex te Hilversum aanwezige monitors. De meeste, die dag in de studio aanwezige, Hamelen-verschijningen, uitgedost in kleurrijke kledij, zijn zeer tekstvast. De korte stukken die worden opgenomen zitten in de meeste gevallen na een enkele opname al naadloos op de ampex.

Er wordt zeer professioneel gewerkt. De décors zijn erg mooi en dát voor, in de meeste gevallen, eenmalig gebruik. Bij nadere inspectie blijken de rotsen, de grillige wanden en spelonken voor het merendeel uit bordkarton te bestaan. Ik ben een illusie armer, maar vergeet deze bijkomstigheid weer volledig wanneer „Hamelen” die zaterdag daarop op het scherm verschijnt.

„Kunt u me de weg naar Hamelen vertellen, meneer?” is één van de meest originele jeugdprogramma's van de Nederlandse tv. De serie is bezig aan het vierde seizoen. Het eind is nog niet in zicht als we de auteur van de creatie, Harry Geelen, mogen geloven. „Maar eens zal men echt in dat Hamelen terecht moeten komen”, zegt hij lachend. Regisseuse Tineke Roeffen, die de leiding van de serie overnam van Nico Hiltrop — hij gaf er na enkele afleveringen de brui aan: „Ja zolang de schrijver nog niet is uitgeput, gaan we door. Toch heb ik een vermoeden dat Hamelen na volgend jaar voorbij is. Ik ben bang dat anders de belangstelling af gaat zakken”

VOLWASSEN

Voorlopig zitten we nog vast aan „Hamelen”, dat wanneer „Swiebertje” dit seizoen definitief afscheid neemt het enige jeugdprogramma op het scherm is waar ook volwassenen met plezier naar kijken. Dat blijkt uit de post. De KRO krijgt namelijk zo af en

toe brieven binnen van echtelieden die op hun vakantie-reisje Hamelen in Duitsland hebben ontdekt en dat dan ook met onverholen trots via een briefkaartje aan de omroep melden. En die Harry Geelen blijft maar zoeken . . .

Wat maakt „Hamelen” zo attractief? Een vraag aan regisseuse Tineke Roeffen, die dit seizoen doordat het programma nu wekelijks wordt uitgezonden weinig tijd heeft voor andere zaken.

Zij: „Tussen Harry Geelen — inhoud — Joop Stokkermans — muziek — en mij bestaat een uitstekend contact. We vormen een soort van eenheid. Nico Hiltrop is dat niet gelukt. Hij kon niet goed met Harry opschieten. Hij schrapte zonder overleg en kon niet op tegen dat eindeloze ge-o.h. van

Harry. Natuurlijk moet je Harry op een gegeven moment remmen in zijn fantasie, want die is soms niet te stuiten. Nico had daar moeite mee: hij is een rechtlijnig denkend figuur. Maar wat Harry maakt is zo uitstekend geschreven . . .”

„Het succes heeft ook met het feit te maken dat de omroep „Hamelen” als een volwassen programma beschouwt. Ook financieel, want het is een vrij pittige serie. Prettig is ook dat de acteurs graag aan de serie meewerken. Ik heb nooit moeite gehad om iemand warm te maken voor „Hamelen”.

Daarnaast let Tineke Roeffen er nauwgezet op dat de gastacteurs geen toontje aan gaan slaan. Zij: „Dat haat ik, mensen die op hun hurken gaan acteren omdat het om een kin-

door
Yvonne Parre

derprogramma gaat. Belachelijk, want de instelling waarmee de serie wordt gemaakt, is volwassen. Karakters worden uitgediept en echt niet zo maar de buis op geslingerd”.

SPANNEND

Kinderen vinden „Hamelen” dit seizoen erg spannend. Het opmerkelijke is dat ons omroepbestel meer schuld aan die spanning heeft dan de auteur van de serie. „Hamelen” staat dit seizoen voor het eerst in wekelijkse afleveringen van dertig minuten geprogrammeerd. Vorig seizoen eiste „Hamelen” de hele vooravond en kon er, in tegenstelling tot wat nu het geval is, een afgerond verhaal worden gepresenteerd.

Tineke Roeffen, twintig jaar

actief bij de omroep: „Ik heb het vermoeden dat we volgend seizoen weer maandelijks een afgeronde aflevering gaan brengen. Die spanning is wel te begrijpen. Het probleem wordt in die ene aflevering niet opgelost, er moet worden gewacht tot de week daarop. Daarnaast geloof ik dat de serie ook niet bestemd is voor al te jonge kinderen. Zo van acht jaar af. Het is daarom duidelijk een taak van de ouders om zo'n tv-toestel niet klakkeloos aan te zetten”.

Wekelijks „Hamelen” betekent niet alleen dat er eigenlijk geen enkele aflevering gemist kan worden, maar houdt tevens in dat een omroep als de AVRO op het andere net (eens in de maand) sterk concurrentiemateriaal in de vorm van „Wie van de drie” en „M.A.-S.H.” er tegenover zet. Dat kost zeltjes. Keken we vorig jaar nog met z'n drie miljoenen naar „Hamelen” (de concurrentie was toen „Coronation Street”), dit jaar is dat minder geworden. De waardering bleef echter gelijk.

De meest trouwe „Hamelen”-kijker is ongetwijfeld maker Harry Geelen, die tevens tekende voor de succesrijke voorganger van deze als musical opgezette serie, het programma „Oebele”. Met „Hamelen” en spoedig ook met een vervolg op de uiterst gelukkige filmserie „Q & Q” — de eerste is al naar het buitenland verkocht en komt spoedig ook in boekvorm op de markt — zorgt hij ervoor, dat de KRO de kijker wonderlijk goede jeugdprogramma's voor kan schotelen.

Geelen is een keiharde werker. Een werkende Harry Geelen — eigen omschrijving — is een bulldozer die twaalf tot zestien uur per dag heel verbeten bezig is. Zelden of nooit trekt hij naar de studio om te kijken hoe men zijn voedsel verwerkt. Met vrouw en drie kinderen bekijkt hij het liefst, kritisch, thuis het eindproduct.

BEROERD

Harry Geelen: „Ik word beroerd in die studio. Tien van de elf dingen die je bedenkt, gebeuren anders. Dat kan al liggen in het links in plaats van het rechts opkomen”. Harry Geelen, die naast zijn tv-activiteiten ook nog drie dagen in de week actief is in de Toonder Studio's als tekenfilmer, blijkt over „Hamelen” zo zijn eigen dagdromen te hebben. Hij: „Ik vraag me af wat de gemeente Hamelen ervan denkt. Ook heb ik altijd de vage hoop gehad, dat Duitsland een dergelijke serie zou kopen. Eigenlijk zou een filmer als Ingmar Bergman of Fel-

lini er een lange film van moeten maken op locatie in de fjorden of met honderd echte dwergen. Zoets gaat dan in de miljoenen lopen. Het zou wel het mooiste zijn . . .”

De auteur van „Hamelen” vindt het niet vreemd dat volwassenen ook met plezier naar de serie kijken.

Hij: „Ten eerste zijn er weinig volwassen mensen op deze wereld”. En: „Hoeveel rijper zijn wij dan een kind van dertien? Er zijn enige organische veranderingen te bespeuren, maar die hebben niks met volwassenheid te maken. Een boze man is een boze man, voor wie er ook naar kijkt”.



• „Hamelen”-auteur Harry Geelen. . .iets voor een Bergman of Fellini. . .